

Μια δοξολογία επαίνου

Εδάφια κλειδιά:

«Αινείτε τον Κύριον.

Αίνει, η ψυχή μου, τον Κύριον. Θέλω αινεί τον Κύριον ενόσω ζώ· θέλω ψαλμωδεί εις τον Θεόν μου ενόσω υπάρχω.»

— Ψαλμός 146:1,2

Επιλεγμένα εδάφια:

Ψαλμός 146:1-10

Η ΠΡΟΤΡΟΠΗ ΠΟΥ

βρίσκεται σε αυτόν τον ψαλμό φαίνεται να είναι ταυτόχρονα μια δήλωση των εσωτερικών συναισθημάτων του ίδιου του Δαβίδ καθώς και μια έκκληση προς τους άλλους να μεγαλύνουν το όνομα του Δημιουργού.

Τα εδάφια 3 και 4 αυτού του ψαλμού τονίζουν την ορθότητα του να μην

εμπιστευόμαστε πλήρως τις ανθρώπινες υπηρεσίες, παρά το πόσο αξιόπιστες φαίνονται να είναι, αφού τα ενδεχόμενα μπορεί να τους εμποδίσουν να εκπληρώσουν τις προθέσεις τους, ενώ ο Θεός δεν παραλείπει ποτέ να τηρήσει τις υποσχέσεις του. Αυτά τα εδάφια διαβάζουν: «Μη πεποίθατε επ' άρχοντας, επί υιόν ανθρώπου, εκ του οποίου δεν είναι σωτηρία. Το πνεύμα αυτού εξέρχεται· αυτός επιστρέφει εις την γην αυτού· εν εκείνη τη ημέρα οι διαλογισμοί αυτού αφανίζονται.»

Οι απογοητεύσεις προκύπτουν συχνά όταν ακόμη και άτομα με επιρροή χρησιμοποιούν τις γνώσεις και τη σοφία τους για να προβλέψουν πώς θα εξελιχθούν τα πράγματα στο μέλλον. Για παράδειγμα, πολλοί που επιδίωξαν να συγκεντρώσουν πλούτο με βάση τις

συμβουλές που έλαβαν από «ειδικούς», έκαναν χρηματικές επενδύσεις που εκμηδενίστηκαν, προκαλώντας έτσι μεγάλη απογοήτευση σε αυτούς που άκουσαν τέτοιες συμβουλές. Στην πραγματικότητα, λαμβάνοντας υπόψη τη συντομία της ανθρώπινης ζωής, δεν είναι σοφό να έχουμε απόλυτη εμπιστοσύνη στις απόψεις άλλων που είναι απλά θνητά όντα. —Εκκλ. 12:7,8· Α' Τιμ. 6:17

Αντίθετα, μπορούμε να έχουμε απόλυτη εμπιστοσύνη στην εκπλήρωση όλων των υποσχέσεων του Θεού, όπως περιγράφονται στην Αγία Γραφή. Το θείο σχέδιο των αιώνων αφορά τη λύτρωση και την απελευθέρωση του ανθρώπινου γένους από την αμαρτία και τον θάνατο. Ως ακόλουθοι του Ιησού, είμαστε σε θέση να κατανοήσουμε και να εκτιμήσουμε αυτόν τον ισχυρισμό όπως υποστηρίζεται από τις μαρτυρίες θεόπνευστων υπηρετών. Ο Πέτρος έγραψε: «Επειδή ανεγεννήθητε ουχί εκ φθαρτού σπέρματος, αλλά αφθάρτου, διά του λόγου του Θεού του ζώντος και μένοντος εις τον αιώνα.» —Α' Πέτ. 1:23

Στην ανασυσταθείσα βασιλεία του μεγάλου Δαβίδ μετά την ολοκλήρωση της εκκλησίας, η θεϊκή διακυβέρνηση δεν θα περιορίζεται στο έθνος του Ισραήλ, αλλά θα “αγκαλιάζει” όλα τα έθνη. Θυμόμαστε τα συχνά αναφερόμενα λόγια: «Εις την αύξησιν της εξουσίας αυτού και της ειρήνης δεν θέλει είσθαι τέλος.» (Ησ. 9:7) Με τα εγκαίνια αυτής της βασιλείας υπό τη δίκαιη διακυβέρνηση του Χριστού Ιησού και με αυτούς που έχουν κληθεί από Ιουδαίους και Εθνικούς να είναι λαός για το όνομά του, η παρούσα θεσμική περίοδος θα κλείσει και η πρώτη εποχή του «μελλοντικού κόσμου» θα ξεκινήσει. (Εβρ. 2:5) Αυτό θα είναι χίλια χρόνια· ως εκ τούτου ονομάζεται συχνά η εποχή της χιλιετίας. (Αποκ. 20:1-4,6) Αναφέρεται επίσης μερικές φορές ως η

Μεσσιανική Εποχή ή Εποχή της Βασιλείας.

Οι Εθνικοί, καθώς και οι Εβραίοι, που δεν είχαν ανταποκριθεί στο ευαγγελικό κάλεσμα της αυτοθυσίας, θα χρειαστεί να αναστηθούν από τους νεκρούς, εάν θέλουν να έχουν την ευκαιρία να εκζητήσουν τον Κύριο κατά την Εποχή της Χιλιετίας. Σημειώνουμε αυτές τις σαφείς δηλώσεις της Βίβλου με την έννοια ότι στην ερχόμενη βασιλεία του Θεού όλοι όσοι θα έχουν πεθάνει θα ξυπνήσουν από τον ύπνο του θανάτου. «Έρχεται ώρα, καθ' ην πάντες οι εν τοις μνημείοις θέλουσιν ακούσει την φωνήν αυτού και θέλουσιν εξέλθει...» (Ιωάννης 5:28,29) Μόλις αφυπνιστεί από το θάνατο, σε όλη την ανθρωπότητα θα δοθεί η ευκαιρία μέσω της εκπαιδευτικής διαδικασίας της βασιλείας να κερδίσει αιώνια ζωή αναπτύσσοντας τις ιδιότητες ενός θεϊκού χαρακτήρα.

Ως εμπνευστής ενός τέτοιου ολοκληρωμένου σχεδίου, ο Θεός είναι σίγουρα άξιος όλων των επαίνων μας κάθε μέρα της ζωής μας! ■